29/04/2025

Велико освећење Храма Васкрсења Христовог у Франкфурту

У Томину недељу, 27. априла 2025. године, освећен је Храм Васкрсења Христовог у Франкфурту на Мајни. Чином великог освећења Храма и Светом литургијом началствовао је Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије уз саслужење: Архиепископа рузског г. Тихона, управљајућег Берлинском и немачком епархијом (Руска православна црква), Архиепископа и Митрополита жичког г. Јустина, Архиепископа диселдорфско-берлинског и Митрополита немачког г. Григорија, Архиепископа и Митрополита рашко-призренског г. Теодосија и Епископа умировљеног средњоевропског г. Констнтина, као и свештенства из више епархија Српске православне цркве и представника из других православних цркава. У току Свете литургије протојерej Слободан Тијанић је удостојен права ношења напрсног крста.

Чину освећења Храма и Светој литургији присуствовали су: амбасадор Босне и Херцеговине у Савезној републици Немачкој г. Дамир Арнаут, генерални конзул Републике Србије у Франкфурту на Мајни г. Александар Ђурђић,

градоначелник Франкфурта на Мајни г. Мајк Јозеф, као и представници градске управе.
На предлог Митрополита немачког Григорија, Свети архијерејски синод Српске православне цркве је одликовао заслужне појединце за изградњу Храма у Франкфурту на Мајни орденом Светог краља Милутина, док је градоначелник Франкфурта на Мајни г. Мајк Јозеф одликован орденом Светог Саве другог степена. Орденом Светог Саве трећег степена одликован је г. Атанаско Филиповић.
Након Свете литургије Митрополит Григорије је поздравио присутне. Беседу Његовог високопреосвештенства доносимо у целости.
,,Драга браћо и сестре, уважени гости, драги пријатељи, данас смо сабрани у великој и дубокој радости – у радости која превазилази ријечи. Освећен је нови храм, који је ушао у живот Цркве као мјесто сабрања, мјесто гдје ћемо се учити заједништву, покајању и праштању. А управо нам о сабрању и заједништву говори и данашње јеванђеље о јављању васкрслог Господа својим ученицима. Није случајно што се баш овај одломак чита у недјељи по Васкрсу. Јер све што се збило у оној соби – затворена врата и страх који стеже срца ученика – дубоко нас се тиче. И тиче се наше Цркве.

Каже се да су се ученици склонили због страха од Јудејаца. Колико само пута и ми затварамо врата срца свога – због страха, туге или немоћи? Колико пута и ми, као и они, чекамо нешто што не умијемо ријечима исказати? А онда – баш у такав простор – улази Христос. Не руши врата. Не виче. Не прекоријева. Он дође и каже: „Мир вам.“ Тим једноставним, а спасоносним поздравом отвара простор нове стварности: стварности у којој Бог не долази да влада, него да сабира – у љубави и вјери.

И у том тренутку, Он показује апостолима своје ране. Не крије их. Христос, васкрсли, живи, прослављени – не враћа се, дакле, као неповријеђени Бог, већ као Онај који носи ожиљке љубави. Тако нам се приближава, учећи нас да Црква није тријумфална тврђава, него тијело живога Бога – рањено и васкрсло.

Зато и овај храм који смо данас освештали није само грађевина. Његови зидови јесу од камена, али његова душа сте – ви. Ми. Црква није објекат, него заједница и однос. Она није безгрешна, али је жива. Носи своје ране и благодат. И као што Тома није могао да вјерује док није видио ране – тако нерijетко ни ми не можемо да вјерујемо ако не осјетимо да нас Црква у нашим слабостима прима, а не одбацује. А Тома, не заборавимо то, није невјерни. Он је искрени трагалац, који нас учи да Бог не одбацује питања. Не

одбацује сумњу. И Христос му не даје само доказ, него – додир и живи, стварни однос. И тај додир рађа најдубљу и најдирљивију исповијест вјере у цијелом Јеванђељу: „Господ мој и Бог мој!“

Такву вјеру да нам Господ дарује: вјеру која се не боји рана. Вјеру која не тражи савршенство, него заједништво. Вјеру која се не ослања на камен, него на Христа. А у Њему – све што је рањено бива зацијељено и преображено. Зато је овај храм знак да Бог није одустао од нас. Сабира нас, рањене тражитеље, и дахом Духа Светога претвара у живу Цркву. Овај храм није само плод потребе за молитвеним мјестом у туђини, у којој, знамо то врло добро, није лако чак ни онда када нам ништа материјално не недостаје. Овај храм је плод труда да се наша заједница учврсти, да осјетимо припадност једни другима и мјесту у којем живимо.

Хвала вам, свима понаособ, за добру вољу, за сваку жртву, прилог, сваку капљицу зноја која је натопила овај камен – хвала вам за сву љубав према својој заједници.

Али, и поред свега, морамо се још једном подсјетити: није храм, сам по себи, оно што чини дом Божији. Јер можемо се и на ливади сабрати и помолити, ако у срцу има љубави. Много је важније какви смо људи – једни према другима. Јер у овом свијету, увјерен сам у то, браћо и сестре, саборност и саосјећање потребнији су нам више него икада. Стога је битно не само шта зидамо око себе, него шта градимо у себи и какве мостове подижемо према другима. Створени смо по лику Божијем, и како је говорио блаженопочивши патријарх Павле – прије свега треба да будемо људи. А то значи: да не чинимо другоме што не желимо да се нама чини, и да чинимо оно што бисмо хтјели да буде нама даровано на земљи.

Градити храмове јесте узвишен чин – и овај храм јесте подвиг достојан сваке похвале – али градити у себи и међу собом грађевину доброте, пожртвовања, милосрђа – усуђујем се рећи – још је важније. Јер не спасавају грађевине душе, али их зацијело може спасити дјело доброте и љубави.

Овај храм је лијеп и важан, и вјерујем да се Господ, као и ми, радује овом уздарју. Али да се ми њиме и служимо на добро. Да оно што данас славимо не буде само црква углађена и углачана, у позлату одјевена – него да и ми, који у њу улазимо, будемо душе чисте, колико је то могуће у овом свијету. А увијек је, да не будемо у заблуди – могуће боље и више. Али да бар дамо све што је у нашој моћи да извучемо најбоље из себе.

У овом храму ћемо се, ако Бог да, у радости окупљати – дочекивати Рођење Христово и Његово Васкрсење, и све празнике. И зато је потребно да непрестано себе и једни друге подсјећамо на суштину цркве као мјеста саборности гдје се људи повезују с Богом и једни с другима. Нека та наша заједница, колико је могуће, буде здрава, саосјећајна, нека се међусобно подржава и помаже. Јер – понављам – узалуд су нам куле и градови и цркве саме по себи ако љубави за ближњега и једни за друге у себи немамо.

И, на концу, да не заборавимо: на данашњи дан Христос је дозволио Томи да дотакне Његове ране. А нама је данас у овом светом храму – и тако ће бити довијека –Христос даровао да дотакнемо Његову љепоту и да се присјетимо Његовог страдања и славног васкрсења. Тома је, додирнувши Његове ране, ускликнуо: „Господ мој и Бог мој!“ И ми данас, након свих суза, зноја, бриге и уздисаја, славећи Васкрсење Христово и гледајући овај прекрасни храм, једнодушно кличемо и радосно исповиједамо: „Господ мој и Бог мој!“ Амин!”

Након Свете литургије приређен је ручак у сали Црквеног центра у Франкфурту на Мајни. Ручку је присуствовао и Епископ аријански г. Вартоломеј (Васељенска патријаршија) који је окупљене поздравио у име Митрополита немачког г. Августина из Васељенске патријаршије. Присутнима се обратио и Архиепископ Тихон из Руске православне цркве.
Митрополит Григорије је уручио архијерејске похвалнице добротворима Храма Васкрсења Христовог, а старешини Храма, протојерeју-ставрофору Симону Туркићу напрсни крст поводом освећења Храма.
****
У суботу, 26. априла 2025. године, служено је празнично вечерње богослужење ком је присуствовао помоћни бискуп г. Томас Лор из Лимбурга. Присутни су били и представници римокатоличке и евангеличке Цркве, као и других хришћанских заједница из Франкфурта на Мајни.
Богослужењу су присуствовали Архиепископ и Митрополит жички г. Јустин и Епископ умировљени средњоевропски г. Константин. Након богослужења Митрополит немачки г. Григорије је поздравио присутне.

Ausgang

Ausgang

Ausgang

ЗЕМЉА СЛАВЕ ТВОЈЕ · ОСАНА НА ВИСИНАМА · БЛАГОСЛОВЕН

ЗЕМЉА СЛАВЕ ТВОЈЕ · ОСАНА НА ВИСИНАМА · БЛАГОСЛОВ

ТВОЈЕ · ОСАНА НА ВИСИНАМА · БЛАГОСЛОВ

ТВОЈЕ · ОСАНА НА ВИСИНАМА · БЛАГОСЛОВЕН

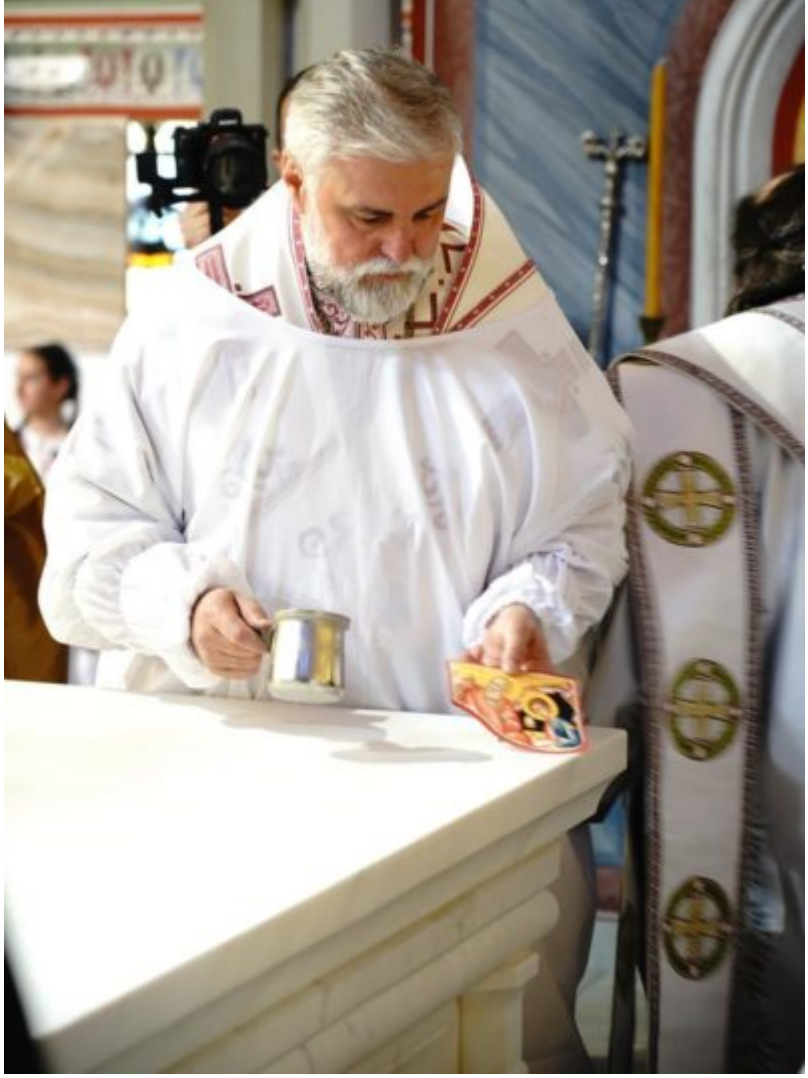

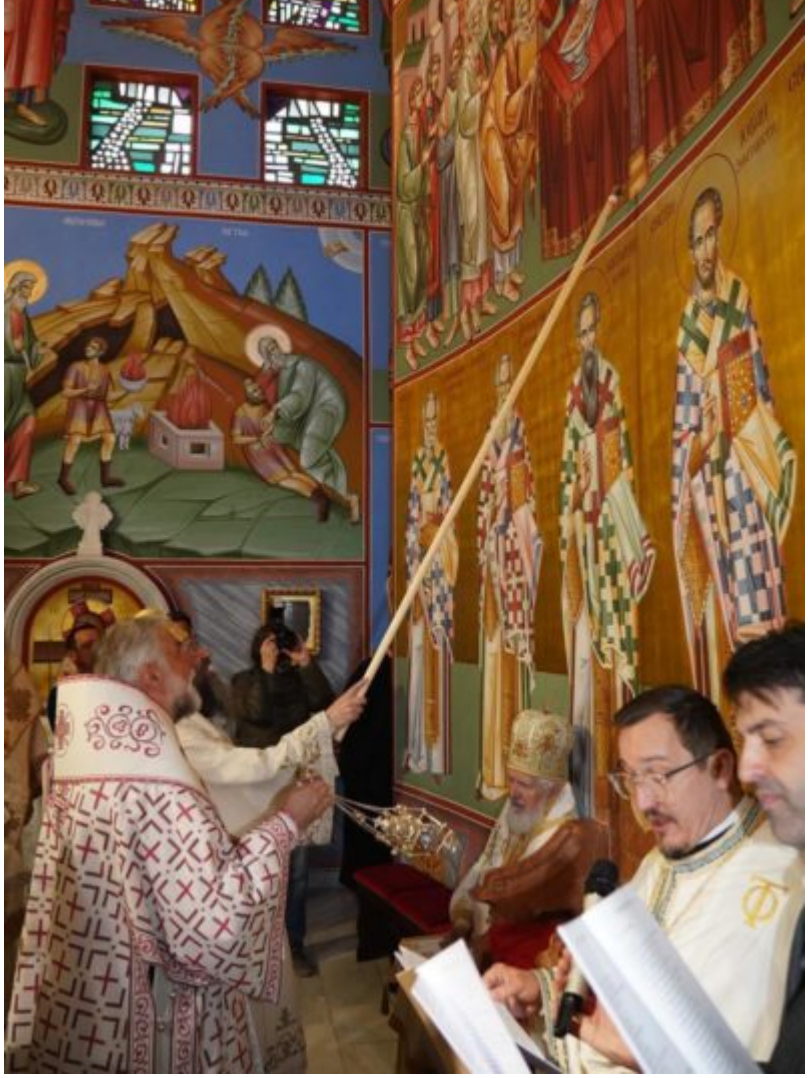

И ЗЕМЉА СЛАВЕ ТВОЈЕ · ОСАНА НА ВИСИНАМА · БЛАГОСЛОВЕН КОЈИ

mitropolija.com